

[Hjortnæs]

steren, når han i bemærkningerne til lovforslaget skriver, at de idømte straffe skal have en så tilstrækkelig præventiv effekt, at der ikke opstår en almindelig risiko for en forringelse af det ydre miljø.

Hvorfor har domspraksis så i disse sager alligevel været for mild? Fordi domstolene ikke kan idømme strenge straffe, når det gang på gang dokumenteres, at tilsynet har svigtet, at kontrollen har været ineffektiv, at der foreligger formildende omstændigheder og endog god tro, fordi myndighederne ved deres reaktionsmønster har givet skadevolderen indtryk af, at han ikke har foretaget sig noget forkert.

Måske er også anklagemyndighedens behandling af sagerne medvirkende til den mildere praksis. Jeg tror desværre, det er sjældent, at anklagemyndigheden sætter de mere erfarne medarbejdere på de komplicerede miljøsager, og det kan i konkrete tilfælde svække domstolens muligheder for at idømme skærpede straffe.

Med det, jeg her har fremført, tager jeg ikke afstand fra de foreslåede ændringer. Jeg er blot bange for, at ministeren ikke når det tilsigtede mål, fordi ministeren ikke med de forslag, der her foreligger, får løst de reelle problemer.

Jeg skal ikke her ved første behandling gå i enkeltheder om forslagene, men der er et par synspunkter, jeg gerne vil føre frem her til sidst.

Når ministeren på side 13 i bemærkningerne til lovforslaget siger, at der ikke vil være økonomiske og administrative konsekvenser for staten og kommunerne, så passer det måske, hvis man anlægger en isoleret vurdering af de foreslåede ændringer, men miljøministeren vil ikke kunne øge effektiviteten i håndhævelsen af gældende regler, uden at det får organisatoriske konsekvenser, og uden at personaleressourcerne øges. Ministeren stikker folketinget blå i øjnene, hvis han vil hævde, at den målsætning, som han selv opstiller som begrundelse for det her foreliggende lovinitiativ, kan realiseres uden økonomiske og administrative konsekvenser. Vi er indstillet på at drage sådanne konsekvenser.

Det andet synspunkt refererer sig også til bemærkningerne. Når ministeren på side 14 skriver, at godkendelsesmyndigheden har de bedste forudsætninger for at afgøre retlige

tvivlsspørgsmål, så virker det ikke overbevisende. Er der noget, et politisk organ er dårligt til, er det netop at afgøre retlige tvivlsspørgsmål. Jeg er heller ikke helt sikker på, at den kommunale tilsynsmyndighed altid har den ekspertise til rådighed, som er nødvendig, og endelig kan man vel i visse situationer drage tilsynsmyndighedens uvildighed i tvivl.

Vi er derfor interesseret i at drøfte hele spørgsmålet om tilsynets placering med ministeren.

Med disse bemærkninger skal jeg understrege, at vi ser frem til et godt og positivt samarbejde med miljøministeren med henblik på at få en reel løsning af de problemer, som dette lovforslag tilsigter at løse, men som det desværre ikke vil løse.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Den måde, miljø- og planlægningslovgivningen håndteres på, har i de senere år været udsat for megen kritik. Årsagen er den, at de bøder, der idømmes for overtrædelse af miljøloven, ikke står i et rimeligt forhold til omfanget af skadevirkningen på miljøet eller til den økonomiske gevinst, der opnås ved lovovertrædelsen.

Det konservative folkeparti ønsker, at Danmark skal være renere. Bekæmpelse af forurening og anden miljøødelæggelse er en central opgave i et samfund med højt udviklet teknologi. Dette er vigtigt både af hensyn til naturen og af hensyn til mennesket. Ved visse steder at skærpe straffen for overtrædelse af miljølovene gøres det mindre attraktivt at forurene, og det må være i alles interesse.

De idømte straffe skal have præventiv effekt, så der ikke opstår risiko for forringelse af miljøet. Vi er derfor positive over for den foreslåede skærpelse af straffebestemmelserne og den generelle justering af bødeniveauet. Vi er endvidere positive over for det forhold, at levnedsmiddellovens straffebestemmelser ændres parallelt med miljøbeskyttelseslovens.

Forslaget må også betragtes ud fra en international synsvinkel, idet en fuldt ud effektiv miljøindsats forudsætter internationalt samarbejde. Forureningsbekæmpelse må derfor også gives en fremtrædende plads i det europæiske samarbejde.